מ"מ שבעה הוו אלא *תנא בעלמא קאי ומאי כדי לשבת וב' ימים טובים של ר"ה סימנא בעלמא, דיקא נמי דקתני כדי לשבת ולא קתני לשבת ולב' ימים טובים של ר"ה ש"מ: לא הקריבו כבש בבוקר וכו' אמר ר"ש וכולה היתה קריבה בין הערבים שאין מחנכין את מזבח הזהב אלא בקטרת הסמים: חינוך מאן דכר שמיה? חסורי מיחסרא והכי קתני לא הקריבו כבש בבקר לא יקריבו בין הערבים ⁽א⁾ במה דברים אמורים *שלא נתחנך המזבח אבל נתחנך המזבח יקריבו בין הערבים, אר"ש אימתי בזמן שהיו אנוסין או שוגגין אבל אם היו מזידין לא הקריבו כבש בבקר לא יקריבו בין הערבים, לא הקטירו קטרת בבקר יקטירו בין הערבים מנא הני מילי? דת"ר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים: שני בין הערבים ולא ראשון בין הערבים, במה"א שלא נתחנך המזבח אבל נתחנך המזבח, אפילו ראשון בין הערבים, אמר ר"ש אימתי בזמן שהיו אנוסין או שוגגין אבל אם היו מזידין (א) ולא הקריבו כבש בבקר לא יקריבו בין הערבים: לא הקטירו קטרת בבוקר (יקטירו) בין הערבים: וכי כהנים חטאו מזבח בטל? אמר רבא ה"ק לא יקריבו הן אבל אחרים יקריבו: לא הקטירו קטרת בבקר יקטירו בין הערבים דכיון ג) דלא שכיחא ומעתרא חביבא להו ולא פשעי: אמר ר"ש וכולה היתה קריבה בין הערבים שאין מחנכין את מזבח הזהב אלא בקטרת הסמים של ג) בין הערבים וכו': והתניא בקטרת הסמים של שחר תנאי היא אמר אביי מסתברא כמ"ד בקטרת הסמים של בין הערבים דכתיב °בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות יקטירנה אי לאו דעבד הדלקה מאורתא, הטבה בצפרא מהיכא, ולמ"ד בקטרת הסמים של שחר גמר ממזבח העולה מה להלן בתמיד של שחר אף כאן בקטרת הסמים של שחר: ולא את השלחן אלא בלחם הפנים בשבת: אלא בחול איחנוכי הוא דלא מחנך הא קדושי מיקדיש? הא נמי קמ"ל החינוך וקידוש דשלחן בשבת הוא כדקתני סיפא ולא את המנורה אלא בשבעה נרותיה בין הערבים: ת"ר ד) והא קטרת שעלתה ליחיד על מזבח החיצון והוראת שעה היתה היכא? אמר רב פפא בנשיאים, אלא יחיד על מזבח החיצון הוא דלא הא על מזבח הפנימי מקריב ותו על מזבח החיצון יחיד הוא דלא הא ציבור מקרבו' והתניא *) יכול יהא יחיד מתנדב ומביא כיוצא בה נדבה וקורא אני ה) בה °מוצא שפתיך תשמור ועשית ת"ל °לא תעלו עליו קטרת זרה, יכול לא יהא יחיד מביא שאין מביא חובתו כיוצא בה

אבל

*) [לקמן מח.]

יס"ג סגא בעלמא קאי. סימנא בעלמא נקט כלומר הא דנקט ששה לאו לשבת וב' ימים ו) דוקא קאמר אלא אפי' כל ימות החול ז) בעי' בלשכה ו' טלאים ש"ן ח) מבוקרין ד' ימים קודם שחיטה לכך יום השחיטה, שהוו שם בכל יום ששה ראויין ליטול אחד שנים מהן שירלה כגון דביום חינוך הוו בה ט) (נ) ששה מבוקרים ד' ימים קודם ונטלו ב' ביום ראשון ובקרו שנים י) והכניסו תחתיהן ליום ב' נטלו ב' מן הראשונים ובקרו ב' יא) מן השוק והכניסו שנים תחתיהן לשלישי נטלו ב' מן הראשונים ובקרו שנים יב) (נ) תחתיהם אחרים והכניסו תחתיהן נשארו שם *ששה מן הראשונים ליום רביעי *יטלו עוד ב' מן הראשונים והשנים שנתבקרו בראשון יהיו [א] ראוין יג) שנים של ראשון ושנים של שני ושנים של שלישי וכן יד) סלם לעולם יהיו שם ששה ראוין ליטול ולא פי' טעם הדבר ולי נראה דקבעו חכמים מנין קבוע לדבר טו) דלאי מתרמין (לא) משכחי טלאים מבוקרין זה ד' ימים: סימנא בעלמא. שלא תטעה בגירסא אם טז) ו' או ה' או ד': כדי לשבת ולב' ימים. משמע סימן כלומר שראוי לג' ימים: ולא שני לשבת ולב' ימים טובים. דליכא משמע לצורך שבת וב' ימים טובים של ר"ה: ולא ראשון בין הערבים. שאם לא הקריבו בבקר לא יקריבו בין הערבים והכי מדרש קרא אם את הכבש יז) האחד תעשה בבקר הכשר שני ליקרב בין הערבים ואי לא לא: במה דברים אמורים שלא נתחנך המזבח. והאי קרא בחינוך כתיב, דכתיב לעיל מיניה "וזה אשר תעשה על המזבח" בפרשת ואתה תצוה: אבל נתחנך המזבח אפילו ראשון בין הערבים. דכתיב בפרשת פינחס ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר ס' ובההוא קרא לא כתיב את הכבש אחד תעשה בבקר א) ותניא בספרי האי קרא למה נאמר והלא כבר נאמר למעלה בפרשה "את הכבש אחד תעשה בבקר יח) ואת הכבש וגו' [נ] שנים הוא נ) מקריב ולא ארבעה: יקטירו בין הערבים. כדתנא טעמא דלא שכיחי דפשעו בה הלכך לא קנסו בה להו: (ד) ומזבח בטל יט) (כו'). דקאמר לא יקריבו בין הערבים: דלא פשיע [נ] דהתמיד עולה הוא ואפ"ה דלא קרבה אלא תרי זימני ביומא איכא טובא אחריני דמקריבי כל יומא טובא הלכך לא חביב להו ופשעי הלכך קנסו להו אבל קטרת לעולם ליתא אלא תרי זימני ביומא. ליכא אחרינא לא שכיחא בחד גברא כדאמרי' במסכת יומא (דף כו.) מעולם לא שנה אדם בה: מעתרא. מעשרת כדכתיב "ישימו קטורה" וכתיב בתריה "ברך ה' חילו" (דברים לג): ג) ולא מזבח העולה אלא בתמיד של שחר. כדאמרינן לעיל ולא ראשון בין [ד] הערבים כן דכתיב בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות וגו' כשמדשן את המנורה מן האפר שיש שם מן הנרות: אי לאו דעבד (ס) מאורתא הדלקה. מאי בעי לתקן כא) לצפרא אלמא חינוך מנורה בין הערבים וכיון דמנורה נתחנכה בערב קטרת נמי תחילתה בערב דכתיב (שמות ל) ובהעלות אהרן את הנרות בין הערבים יקטירנה: הא קדושי מקדש. ללחם אם יסדרוהו עליו בחול בתמיה והא קיימא לן בפרק שתי הלחם (לקמן דף ק.) דלא מקדש לחם אלא בשבת דקתני שאפילו כב) הוא על השולחן ימים רבים אין בכך כלום דלא קדוש לא ליפסל ביוצא ולא [ס](נסמך) פסול: כדקתני סיפא כו'. ומנורה אינה מקדשת כלומר וכל מילתא דידה אינה אלא בין הערבים ז) [וסיפא] הדלקה ה"נ כל מילי דידיה ז) [דקידוש וחינוך] דשולחן כג) בשבת: א סיפא קטרת. מפרש בסמוך דבנשיאים קמיירי דכתיב (במדבר ז) כף אחת עשרה זהב וגו': והוראת שעה היתה. דשוב לא היה כד) בה על מזבח החיצון: הוא דלא. דקאמרינן הוראת שעה היתה: כיוצא בה. בקטורת (ו): יכול. יחיד הוא דלא יביא קטורת נדבה שהרי דין הוא שלא מליט כה) שיהא מביא חובתו כיוצא בה שהרי קטורת חובה ליחיד לא מליט:

א) עי' בבה"ג שהאריך בזה. ב) נ"א מקריב אע"ג דלא הקריב ראשונה. ג) שייך למתני' (צ"ל מט. ד) גי' ל"ק

אבל

שלא יזרוק הדם אחר התמיד לכך נראה דמדרבנן מיפסל אפילו הקטיר ועשה הכל ולא העמידו דבריהם היכא דלא אפשר:

אית דגרסי הא איכא לפרא דתלתא בשבתא וחלו שני ימים טובים של ר"ה אחר השבת ופריך וליטעמיך התמיה הוו דהאיכא דפניא דמעלי שבתא וכסבור היה שבאמצע היום היה מדבר ואית דגרסי הא איכא לפרא דחד בשבתא ומונה הב' ימים טובים לפני השבת ובתר הכי ערוב דפניא דמעלי יומא טבא: **מכל** מקום ז' הוו. דבשלמא [בין הערבים] דראשון אע"פ שצריך ביקור ד' ימים יקרח וימלא מבוקרין שהמבוקרין הן מבקרין אותן כדי למוכרן אבל בצפרא לא יכול בגילה למרוח ולבקש מבקרין: **דיקא** נמי דקתני כדי לשבת. אף ע"ג דלעיל (דף נט.) תניא כדי שיכרוך ושנה ושלש ליכא למימר האם: **שאין** מחנכין. [ו] פירש בקונטרס דטעמיה דר"ש קאמר ומ"מ פריך שפיר חינוך מאן דכר שמיה מעולת התמיד ולא יתכן חדא כיון דההוא הוה טעמא איך נקט איידי והא דבחסורי מיחסרא משמע דמהדר אדרבנן (והו) אלמא דרבנן מודו בחינוך והו מנלן דשלם הוה: **במה** ד"ה שלא נתחנך. ולהא קאי שאין מחנכין [ז] דמתני' אבל נתחנך יקריבו כבש אחד דוקא ולא שנים מדלא קתני וב' הן קריבים לר"ש אע"ג דגבי קטורת קרב סלה לא דמי כלל דהתם חדא מילתא היא: **דלא** שכיחא ומעתרת. עיקר הטעם משום דלא שכיחא דבפ"ב דיומא (דף כו.) מוכח מקרא דכתיב וכליל על מזבחך ברך ה' חילו "דעולה נמי מעתרא [ח]: **יכול** יהא יחיד מתנדב ומביא. והא דאמרינן במעילה פרק חטאת העוף (דף ט:) הנהנה מבשר קדשי קדשים קודם זריקה וכו' יביא קטורת שסלה למזבח היינו למוסרה לגבור:

מסורת הש"ס

עיין ל"ק שגורס גירסא אחרת כרש"י כמו שגרסה פה בסמוך

ל"ק פ"ח

[ערכין יג.]

שנים מן ל"ק

ל"ל יטלו עוד ב' מן הראשונים ונקחו שנים והכניסו תחתיהן והשנים שנתבקרו בראשון יהיו ראוין למחר ליום ה' וכן אח"כ הוו ראוין ושנים של שני

עין משפט נר מצוה

קלח א מיי' פ"א מהל' תמידין ומוספין הל' יב:

עיין לקמן סג:

קלט ב מיי' שם פ"ג הלכה א:

קמ ג מיי' שם פ"ג הלכה יג:

קמא ד מיי' פ"ב מהלכות כלי מקדש הל' יא:

רבינו גרשום

מכל מקום שבעה הוו דהא איכא התמיד דשחרית דמוצאי י"ט. תנא בעלמא קאי ואפי' בימות החול דעלמא בכל שבת ושבת בכל יום לא יפחתו בלשכה מששה טלאים והאי דקאמר לשבת ולב' י"ט לאו לצורך ממש קאמר אלא לסימנא בעלמא. והשמורין דליהוו לעולם ששה מרי שיעור של שבת וב' י"ט. והכאי הוו ששה כדי שיבואו לכל ימי השבוע שני כבשים שיהו מבוקרין ד' ימים קודם שחיטה. הא כיצד הוו לו ביום א' ששה מבוקרין שוחט ב' מהן ביום א' ומביא ב' תחתיהן נשתיירו ד' מבוקרין וב' שאין מבוקרין הרי ד' ביום ב' ושוחט ב' מן המבוקרין ויביא ב' תחתיהן וביום ג' ישחוט ב' המבוקרין ויביא ב' תחתיהן. אותו שהביא ביום א' תחת אותו ששחט יהיו ראוין להקריב ליום ד' [illegible]

שיטה מקובצת

א) בד"א שלא נתחנך [illegible]

(קמא) [אחרינא] הש"ת קשה דמשמע דר"ש אם הקטירו אותה בבקר שיקטירו בין הערבים וקשה הא אמרי' מעולם לא שנה בה אדם והוכיח הרב ר' יוסף ביומא דאפי' מבקר ועד ערב לא שנה בה: הר"ח (וא"ה עיין הר"י יומא דף כ"ו ע"א שם כתבו בשם הרב ר' יוסף איפכא דכהן הזוכה בה שחרית היה זוכה בה ערבית עכ"ה): [ואכן מכאן] משמע שאותם כהנים עצמן שהיה [להם] להקטיר בבקר ולא הקטירו הן עצמן יכולין להקטיר בין הערבים ומכאן יש להוכיח דאע"ג דהחדשים מפיסין על הקטרת ולא ישנים מפני שמעשרת מיהו בקטרת של בין הערבים אין צריך חדשים אלא אפי' ישנים שהפיסו בשחרית מפיסין ובמס' יומא מספקא לן בהכי [וא"ה בתוס' שלנו ובהר"י שם לא נמצא שום ספק עכ"ה]: ג) בין הערבים. ולא מזבח העולה אלא בתמיד של שחר והתניא בקטרת סמים של שחר ובמתני' משמע שמחנכין אותו בקטרת של ערב כדתנן לא הקריבו בבקר לא יקריבו בין הערבים ואוקימנא שלא נתחנך וקתני לא הקטירו בבקר יקטירו בין הערבים אלמא דבשל ערב מתחנך ליה: ד) ת"ד ו הוא: ה) אני בו: ו) וב' ימים הר"ה: ז) בחול נמי בזמן: ח) מבוקרין [כיצד מבקרין יבנה בית המקדש אם ראוי המזבח להתחנך ברביעי בשבת צריך שיתחיל לבקר התמידין של יום החינוך ביום השבת שלפניו דהיינו ד' ימים לפני הקרבתו לבד מיום שחיטה וביום אחד בשבת יקח שנים אחרים לצורך יום ה' ובשני בשבת שנים אחרים לצורך יום ו' ובשלישי בשבת שנים אחרים ליום השבת נמצא בלשכה השלאים ה' טלאים קודם שיתחיל לחנך המזבח וברביעי בשבת שיהיו' יום החינוך כשיקח שנים המבוקרים ד' ימים עדיין נשאר בלשכה ד' טלאים והו ביום [illegible]

[illegible]

נושא
אין מחנכין
את המזבח
בתמיד של
בין הערביים

נושא
מח' תנאים
באמה מחנכין
מזבח הזהב -
בקטורת של שחר
או של בין
הערביים

נושא
אין קטורת
בא ע"י יחיד
ולא על מזבח
החיצון
מקור:
△
'כולל'
סוגה של
הלכות
ומקורות בין
כד נ'
• מי מביא קטורת
• איפה מקריבין
אותו

הגהות הב"ח [illegible]

הגהות הגר"א [illegible]